

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3242/2025
26.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца Опште Болнице Сремска Митровица, Сремска Митровица, против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Тања Никачевић адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 643/25 од 10.06.2025. године, у седници одржаној 26.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 643/25 од 10.06.2025. године, у делу одлуке о трошковима поступка, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 643/25 од 10.06.2025. године, у делу одлуке о трошковима поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици П1 172/22 од 05.11.2024. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и тужена обавезана да тужиоцу исплати законску затезну камату на износ од 131.412,00 динара за период од 29.10.2021. године до 19.09.2022. године док је у преосталом делу одбијен захтев за накнаду штете у износу од 15.261.420,15 динара са законском затезном каматом од 01.04.2021. године до 29.10.2021. године, као и захтев за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 500.625,00 динара, а одбијен захтев преко досуђеног износа.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 643/25 од 10.06.2025. године, ставом првим изреке, делимично је усвојена жалба тужиоца и првостепена пресуда је преиначена у усвајајућем делу одлуке о трошковима поступка садржане у пресуди тако што је одбијен захтев тужене за накнаду трошкова поступка у износу од 500.625,00 динара, и одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка. Ставом другим

изреке, одбијена је жалба тужиоца у преосталом делу и потврђена првостепена пресуда у одбијајућем делу. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за наканду трошкова другостепеног поступка

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка, побијајући је у делу којим је преиначено решење о трошковима поступка, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Ревизијом тужене се, с позивом на погрешну примену материјалног права, оспорава правноснажно решење којим је одлучено о трошковима парничног поступка. По оцени Врховног суда, одлука о трошковима поступка као споредном потраживању, не представља правно питање од општег интереса, нити правно питање које би се разматрало у интересу равноправности грађана, нити је питање које изискује ново тумачење права или усклађивање судске праксе. Против решења којим се одлучује о захтеву странке за накнаду трошкова поступка применом процесних одредби ЗПП-а не може да се изјави посебна ревизија.

Из наведеног разлога нису испуњени услови да се у овој парници дозволи одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, па је на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП) Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези одредбе члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП је прописано да се, ако је, између осталог, за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима само вредност главног захтева, док се према члану 2. истог члана не узимају у обзир, између осталог, трошкови поступка ако не чине главни захтев.

У конкретном случају ревизија тужене је изјављена против решења којим је одлучено о трошковима парничног поступка, што у овој правној ствари не представља главни захтев већ споредно потраживање, због чега ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, у вези члана 420. став 6. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**